

Maader, Straf af Hensættelse i Tvangsarbejdshuse, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder. Paa Børn under 15 Aar anvendes i slige Tilfælde de Revselse, som ere befalede for Skolerne.

Indenrigsministeren kan efter Forhandling med Justitsministeren indvillige i, at der i Reglementerne for Tvangsarbejdshuse optages Bestemmelser om, at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke, for grovere Uordener kan ifjende Lemmerne Gellestraf, dog ikke for længere Tid end høist 2 Maaneder, at denne Straf efter Omstændighederne kan skjærpes ved Negtelse af at anvende Ovararbeidspenge eller ved Berøvelse af Arbejde, dette sidste dog kun for en Tid af høist 14 Dage, samt at Dpshnsmanden ved Anstalten i fornødent Fald foreløbig kan indespærre den Paa-gjældende imod strax at anmelde Sagen for Bestyrelsen.

§ 44.

Naar en Mandsperson i Løbet af det sidste Aar her i Landet har nydt Fattigunderstøttelse, som ikke er tilbagebetalt, herunder dog ikke indbefattet Sygehjælp efter § 27, er han ikke berettiget til at indgaa Ægteffab, medmindre Fattigbestyrelsen for hans Forsørgelseskommune dertil meddeler Samtykke.

En udenlandst Mandsperson, som ikke har vundet Forsørgelsesret i en kongerigff Kommune, kan ikke indgaa Ægteffab her i Landet, førend han fra sit Fædreland har tilveiebragt Bevis for, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i dette. Dog kan Indenrigsministeren bevillige Undtagelse herfra, naar særdeles Omstændigheder tale derfor, og navnlig bør saadant Bevis ikke fordræs, naar i de Paa-gjældendes Hjemland danffe Undersaatter vilde kunne indgaa Ægteffab, uden at tilveiebringe det.

Udviser en geistlig eller verdslig Embedsmand Forsømmelse eller Skjodesløshed med Hensyn til Sagttagelsen af foransførte Regler, anses han med Bøder af indtil 200 Rd.

Kapitel V.

Om Forholdet mellem Kommunerne med Hensyn til Fattigunderstøttelsens Udredelse, Tilbagebetaling m. v.

§ 45.

Den Kommune, hvori en Person bliver trængende til offentlig Understøttelse, skal, om det end ikke paahviler den at afholde de dertil medgaaende Udgifter, være pligtig til at forsjørge ham saalænge, indtil det enten ved Anerkjendelse af den vedkommende Kommune eller i fornødent Fald ved høiere Myndigheds Afgjørelse er bestemt, hvilken Kommune der vil have at overtage Forsørgelsen.

Fattigbestyrelsen skal drage Omsjor for, at den Trængende, naar han begjærer Understøttelse, som er Gjenstand for Refusion, strax afhøres om

- a) Navn og Alder;
- b) hvor længe han har opholdt sig i Kommunen, i hvilke andre Kommuner han forud har opholdt sig siden det 18de Aar, og hvor længe i hver af disse, samt hans Fødested;
- c) om han tilforn har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Kommuner.

De afgivne Forklaringer blive strax at nedskrive i en dertil bestemt Protokol.

Det tilkommer den Kommune, hvor en Trængende opholder sig, at tage Bestemmelse